

Protokoll fört vid pleniföredragning

Infrastrukturavdelningen

Allmänna byrån, I1

Närvarande

VT - HJ - TE - AH-J - AH - FK - AR - CW

Frånvarande

Justerat

Omedelbart

Ordförande

Lantråd

Veronica Thörnroos

Föredragande

Minister

Christian Wikström

Protokollförare

Avdelningsjurist

Katja Meitz

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 1

Yttrande över republikens presidents framställning till Ålands lagting om utkastet till statsrådets förordning om det multilaterala avtalet M318 enligt 1.5.1 i bilaga A till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR)

ÅLR 2019/8756

20 I1

Landskapsregeringen beslöt att lämna ett yttrande till lagtinget enligt **bilaga I120P01**.

Till Ålands lagting

Landskapsregeringens yttrande

Över republikens presidents framställning till Ålands lagting om utkastet till statsrådets förordning om det multilaterala avtalet M318 enligt 1.5.1 i bilaga A till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR)

- Republikens presidents framställning nr 4/2019-2020

INNEHÅLL

Bakgrund.....	1
Behörighetsfördelning	1
Allmänt om ADR	2
Förslaget innehåll – begärt bifall till multilateralt avtal till ADR (M318 om DOT-kärl)	2
Tidigare behandling av multilateralt avtal till ADR (M313 om militärt gods)	2
Tolkningsfråga kring internationella avtals giltighet på Åland.....	3
Tidigare hantering av äldre fördrag som inte skickats till lagtinget för bifall.....	5
ADR i åländsk lagstiftning	6
Ställningstagande	6
Bilaga 1	

Bakgrund

Ålands lagting har den 12 november 2019 begärt ett yttrande från landskapsregeringen över republikens presidents framställning till Ålands lagting om utkastet till statsrådets förordning om det multilaterala avtalet M318 enligt 1.5.1 i bilaga A till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR).

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som åtminstone delvis hör till landskapets lagstiftningsbehörighet måste Ålands lagtings godkännande i enlighet med 59 § 1 mom. i självstyrelselagen (1991:71) för Åland inhämtas för att den ikraftträdandeförordning som ingår i rikets framställan ska träda i kraft även på Åland.

Den 25 september 2019 beslutade lagtinget att inte ge bifall till ett annat multilateralt avtal till ADR. Enligt lag- och kulturutskottets betänkande var motivet till det åtminstone delvis att det inte ansågs klarlagt att ADR var gällande på Åland eftersom det inte hade tillsänts lagtinget för bifall. Den frågeställningen har sin grund i hur proceduren för internationella fördrags ikraftträdande på Åland har reglerats i självstyrelselagens olika lydelse och hur dessa regleringar har tolkats. Det här yttrandet omfattar därför en genomgång av hur liknande ärenden har hanterats tidigare.

Behörighetsfördelning

Enligt 18 § 6, 21 och 22 punkterna i självstyrelselagen har landskapet behörighet i fråga om bland annat allmän ordning och säkerhet, vägar och vägtrafik samt näringsverksamhet.

Allmänt om ADR

ADR är en europeisk överenskommelse från 1957. Den trädde i kraft i Finland år 1979 genom att en förordning om ikraftträdande utfärdades (FFS 289/1979 och FördrS 23/1979, se [bilaga 1](#)). Bestämmelserna i överenskommelsen omfattar bland annat klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen samt konstruktion, utrustning och användning av fordon och tankar i samband med transport av sådana ämnen. ADR-överenskommelsens tillämpningsområde omfattar transporter av farligt gods i vägtrafiken.

Enligt artikel 4.3 i ADR har de fördragsslutande parterna rätt att genom bilaterala eller multilaterala fördrag tillåta att farligt gods transporteras med avvikelser från ADR-bestämmelserna, under förutsättning att en säkerhetsnivå som motsvarar ADR-bestämmelserna bibehålls. En separat överenskommelse får vara i kraft i högst fem år. Av Finland undertecknat separat avtal får tillämpas i internationella ADR-transporter mellan de ADR-länder som har undertecknat det separata avtalet i fråga. Det får även tillämpas på nationella transporter.

Förslagets innehåll – begärt bifall till multilateralt avtal till ADR (M318 om DOT-kärl)

Syftet med den förordning som nu föreligger i utkastform är att sätta i kraft det separata multilaterala avtalet M318, som är framtaget enligt avsnitt 1.5.1.1 i bilaga A till ADR. M318 omfattar bestämmelser som möjliggör vissa begränsade transporter av gaser i så kallade DOT-kärl.

DOT-kärl är tryckkärl/gasflaskor som godkänts i Förenta staterna enligt dess regelverk om konstruktion och tester av tryckkärl som ska användas i transporter. De amerikanska bestämmelserna överensstämmer inte helt och hållet med motsvarande bestämmelser i ADR. Därför krävs ett separat avtal till ADR för att DOT-kärl ska kunna användas i ADR-länder. De amerikanska bestämmelserna har bedömts motsvara ADR:s säkerhetsnivå.

Möjlighet att transportera gaser i DOT-kärl behövs i näringslivet när laboratorier behöver gaser som har framställts utanför de fördragsslutande staterna och som är förpackade i DOT-kärl.

Av ADR-länderna har M318 före den 19 juli 2019 undertecknats av Storbritannien (som utarbetat avtalet), Frankrike, Sverige, Tyskland, Irland, Schweiz, Österrike och Holland.

Enligt förslaget har transport av DOT-kärl tidigare varit tillåten med stöd av det separata avtalet M299, som Finland har ratificerat. Giltighetstiden för det separata avtalet M299 löpte ut den 1 juni 2019.

Landskapsregeringen noterar att M299 sattes i kraft i Finland genom förordning den 22 september 2016. Förordningen skickades dock inte till lagtinget för bifall i enlighet med 59 § 1 mom. i självstyrelselagen på det sätt som nu sker med M318. Vid landskapsregeringens kontakter med tjänstemän vid Kommunikationsministeriet har det framkommit att det är av förbiseende som lagtingets bifall inte begärts till tidigare multilaterala avtal kopplade till ADR. M313, som beskrivs nedan, var det första multilaterala avtalet till ADR som presidenten begärde lagtingets bifall till.

Tidigare behandling av multilateralt avtal till ADR (M313 om militärt gods)

Det här är andra gången som lagtingets godkännande till ett multilateralt avtal till ADR begärs. Den första gången var den 19 juni 2019 då presidenten begärde att lagtinget skulle ge sitt bifall till det multilaterala avtalet

M313 (RP 9/2018-2019). M313 rörde märkning av militärt gods vid transport på väg.

Lagtinget begärde in yttrande från landskapsregeringen i frågan. Landskapsregeringen ansåg att det fanns hinder för lagtingets bifall på grund av att militärt avfall inte får transporteras inom den demilitariserade zonen på Åland (artikel 4, 1 mom. i Konvention angående Ålandsöarnas icke-befästade och neutralisering från 1921).

Vid lag- och kulturutskottet behandling väcktes frågan om ADR som sådan är i kraft på Åland till den del den faller inom landskapets behörighet. I betänkandet uttalades att enligt vad utskottet hade fått erfara hade överenskommelsen inte sänts till lagtinget för bifall i samband med ikraftträdandet i Finland år 1979. Lag- och kulturutskottet såg paralleller till lagtingets behandling av presidentens begäran om bifall till ett fakultativt protokoll till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (RP 12/2012-2013). I det ärendet ansåg självstyrelsepolitiska nämnden att det inte på något sätt entydigt kunde slås fast att konventionen gäller även i landskapet till de delar den innehåller bestämmelser som faller inom landskapets behörighetsområde. Därför ansåg nämnden att lagtinget inte borde ge sitt bifall till ikraftträdandet av det fakultativa protokollet utan istället borde invänta en kompletterande framställning från republikens president så att lagtinget först ges möjlighet att ta ställning till konventionen. Mot bakgrund av att lagtingets bifall till ADR inte begärts – i kombination med att militärt material inte får transporteras inom den demilitariserade zonen – föreslog utskottet att lagtinget inte skulle ge sitt bifall till presidentens begäran.

Lagtinget beslutade den 25 september 2019 i enlighet med utskottets förslag.

Tolkningsfråga kring internationella avtals giltighet på Åland

Situationen att riket inte har begärt lagtingets bifall till ett internationellt avtal men i ett senare skede begär lagtingets bifall till ett tillägg till avtalet, beror på att självstyrelselagens bestämmelse om fördrags ikraftträdande på Åland har en annan lydelse idag än vad den hade när det ursprungliga internationella avtalet tillträdde.

Enligt nu gällande självstyrelselag blir en bestämmelse i en internationell överenskommelse inom landskapets lagstiftningsbehörighet gällande på Åland endast om lagtinget har gett sitt bifall till den författning som sätter överenskommelsen i kraft i Finland (59 § 1 mom.). Det centrala i bestämmelsen är alltså om bestämmelser i det internationella avtalet faller inom landskapets lagstiftningsbehörighet.

I 1951 års självstyrelselag hade motsvarande bestämmelse (11 § 2 mom. 19 punkten) följande lydelse.

”Till rikets lagstiftningsbehörighet hänföres jämväl stiftande av allmän lag eller utfärdande av förordning, då ärendet rör område, som är reglerat genom internationella fördrag, dock så, att jämväl landstinget bör giva sitt bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom landskapet, för såvitt i fördraget ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelser från stadganden i självstyrelselagen.”

Enligt det tidigare stadgandets ordalydelse hade det ingen betydelse för landstingets inblandning huruvida det internationella avtalet föll inom land-

skapets lagstiftningsbehörighet. Landstingets bifall krävdes endast om avtalet innehöll bestämmelser som skulle innebära avvikelse från stadganden i självstyrelselagen i sig eller att stadganden i självstyrelselagen skulle ändras eller upphävas. Den centrala frågan i den tidigare självstyrelselagen, om man bara ser till ordalydelsen, är alltså om det internationella avtalet på något sätt stred mot något enskilt stadgande i självstyrelselagen, exempelvis språkbestämmelser.

En skillnad mellan den tidigare och nuvarande lydelsen är också referensen till författningsform. Enligt den tidigare lydelsen krävdes landstingets bifall till lag som bringade internationellt avtal i kraft. Förordningar föll enligt ordalydelsen utanför. I den nuvarande självstyrelselagen har författningsformen ingen betydelse. Både lagar och förordningar kan bli föremål för bifall.

Det får anses klarlagt att frågan om ett fördrag har blivit gällande på Åland ska bedömas enligt bestämmelsen i den självstyrelselag som var i kraft vid tidpunkten för när avtalet ratificerades i Finland. Det framgår tydligt av Ålandsdelegationens utlåtande nr 14/13 daterat den 13 maj 2013.

I övrigt har det vid flera tidpunkter visat sig att det funnits olika tolkningar av hur 11 § 2 mom. 19 punkten i 1951 års självstyrelselag ska tolkas. Den stora skiljelinjen synes vara att riket har gjort en tolkning som håller sig nära ordalydelsen. Från åländskt håll har det ansetts att bestämmelsen måste tolkas i ljuset av systematiken i självstyrelselagen och att det enligt den inte varit meningen att riket för Ålands räkning skulle kunna stifta lagar inom landskapets behörighetsområde.

Den här tolkningsproblematiken och rättskällor kring den har beskrivits i Ålandsdelegationens utlåtande nr 14/13. Av utlåtandet framgår följande.

”Under den senare delen av giltighetstiden för 1951 års självstyrelselag utvecklades en praxis enligt vilken lagtingets bifall inhämtades till ett internationellt fördrag som gällde landskapets behörighetsområden, även i de fall fördragsbestämmelserna inte direkt stod i konflikt med bestämmelserna i självstyrelselagen. Det var en naturlig konsekvens av att lagstiftnings- och förvaltningsbehörigheten i 1951 års självstyrelselag, liksom i nu gällande självstyrelselag, var delad mellan landskapets och rikets behörighetsområden, och riket inte genom ingåendet av internationella avtal ensidigt och utan landstingets bifall kunde inkräkta på landskapets behörighetsområden.”

Dessutom har det från åländskt håll ansetts att det är orimligt att tolka bestämmelsen så att endast lagar – men inte förordningar – krävde bifall från landstinget. En sådan tolkning skulle innebära att riket genom förordning skulle kunna åsidosätta bestämmelser i en lag (självstyrelselagen). Det skulle strida mot grundläggande principer om regelhierarki. Ålandsdelegationen har i ovan nämnda utlåtande uttalat att det inte kan anses att statsmakten ensidigt kan bestämma om ett internationellt avtal kräver lagtingets bifall och inte heller kan statsmakten kringgå skyldigheten att be om bifall genom att välja förordning som författningsform.

Tolkningsutrymmet – möjligen i kombination med ett slags partsbruk som tyder på att man ibland i praktiken frångick en tolkning enligt ordalydelsen – har lett till situationer där riket anser att vid aktuell tidpunkt gällande förfarande i självstyrelselagen har följts och att vissa internationella avtal därför har trätt i kraft på Åland, medan lagtinget har ifrågasatt att korrekt förfarande har följts och att avtalet i sin helhet är gällande på Åland.

Tidigare hantering av äldre fördrag som inte skickats till lagtinget för bifall

Två tidigare fall

Förutom ärendet om M313 till ADR finns det två ärenden som belyser hur Åland tidigare har hanterat presidentens begäran om bifall till ett tillägg till ett internationellt avtal som i sig inte har tillsänts lagtinget för bifall.

FN:s tortyrkonvention – kompletterande begäran om bifall från presidenten
År 2013 begärde presidenten lagtingets bifall till ett fakultativt protokoll till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FN:s tortyrkonvention) (RP 12/2012-2013). Konventionen trädde i kraft i Finland år 1989 genom antagande av både lag och förordning. Det skedde alltså medan 1951 års självstyrelselag var gällande.

I lag- och kulturutskottets betänkande konstaterades att konventionen inte skickats till lagtinget för bifall på grund av att man från rikets sida bedömde att konventionen inte innehåller bestämmelser som faller inom landskapets lagstiftningsbehörighet. Åland ansåg dock att bestämmelserna på flera punkter föll inom landskapets behörighet och att FN:s tortyrkonvention i de delarna därför inte hade trätt i kraft på Åland. Kontakter med utrikesministeriet på tjänstemannanivå ledde till att ministeriet skickade en kompletterande framställning till justitieministeriet för att inhämta lagtingets bifall till de författningar från år 1989 som rörde FN:s tortyrkonvention, så att de skulle bli gällande i landskapet i sin helhet. Lagtinget lämnade därefter bifall dels till de författningar från år 1989 som satte i kraft konventionen i Finland, dels till den lag som år 2013 satte i kraft det fakultativa protokollet.

ESK-konventionen – lagtinget gav bifall till förordning på eget initiativ

År 2012 begärde presidenten lagtingets bifall till ett fakultativt protokoll till internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter (ESK-konventionen) (RP 4/2012-2013). ESK-konventionen trädde i kraft i Finland genom förordning år 1976, det vill säga medan 1951 års självstyrelselag var gällande. Konventionen skickades inte till landstinget för bifall.

I landskapsregeringens yttrande till lagtinget uttalades att ”landskapsregeringen delar utrikesministeriets uppfattning att eftersom konventionen sattes i kraft genom en författning av lägre rang än lagnivå, dvs. genom förordning, krävdes således inte bifall från lagtinget enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland (5/1952)”. Landskapsregeringens uppfattning var alltså att konventionen var i kraft på Åland.

I lagtinget fick ärendet en omfattande behandling. Självstyrelsepolitiska nämnden avgav två yttranden med innebörden att lagtinget inte utan vidare kunde ge bifall till det fakultativa protokollet eftersom det inte entydigt kunde slås fast att ESK-konventionen gällde fullt ut på Åland. Nämnden ansåg att frågan skulle hanteras på samma sätt som med FN:s tortyrkonvention, det vill säga att presidenten borde skicka en kompletterande begäran om bifall till ESK-konventionen som sådan. Justitieministeriet ansåg dock att ESK-konventionen sattes i kraft på Åland redan år 1976 i enlighet med då gällande självstyrelselag. En skillnad mot ärendet om FN:s tortyrkonvention var dessutom att den åtminstone delvis sattes i kraft genom lag medan ESK-konventionen sattes i kraft enbart genom förordning.

Självstyrelsepolitiska nämnden rekommenderade istället en ordning enligt vilken lagtinget på eget initiativ skulle ge sitt bifall till både den för-

ordning som satte ESK-konventionen i kraft i Finland år 1976 och till den nya lag som skulle sätta det fakultativa protokollet i kraft.

Lag- och kulturutskottet lämnade förslag i enlighet med självstyrelsepolitiska nämndens linje. Lagtinget fattade beslut i enlighet med utskottets förslag.

Utrikesministeriet förde in information i fördragsserien om att lagtinget gett sitt bifall till förordningen om bringande i kraft av ESK-konventionen (FördrS 15/2014).

ADR i åländsk lagstiftning

En skillnad mellan de tidigare ärendena om FN:s tortyrkonvention och ESK-konventionen å ena sidan och ADR å andra sidan, är att lagtinget vid flera tidigare tillfällen lagstiftat om ADR.

I 4 § landskapslagen (1976:34) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga ämnen (blankettlag) anges att ADR i vissa fall ska tillämpas på internationella transporter. Paragrafen tillkom år 1984, det vill säga relativt kort efter att ADR trädde i kraft i Finland. I förarbetena nämns ingenting om ADR:s ikraftträdande på Åland enligt självstyrelselagen (se Fr. 28/1988-89, Lu bet. 16/1988-89 och Stu bet. 24/1988-89).

Enligt EU-direktiv 2008/68/EG (RID/ADR-direktivet) ska alla medlemsländer och länder anslutna till EES tillämpa ADR (vägtransporter) och RID (järnvägtransporter) både för transporter mellan och inom EU- och EES-länderna. På detta sätt är ADR även tvingande för nationella transporter. Landskapsregeringen utfärdade en förordning för att säkerställa att direktivet implementerades även här (se landskapsförordning [2009:39] om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga ämnen).

I praktiken har ADR tillämpats på Åland under lång tid. Bland annat utfärdar Fordonsmyndigheten ADR-körtillstånd.

Ställningstagande

Landskapsregeringen konstaterar att nu aktuell fråga till stora delar liknar ärendet om ESK-konventionen.

Likheten består i att det nu liksom då är fråga om ett tillägg till ett internationellt fördrag som sattes i kraft i Finland genom förordning medan 1951 års självstyrelselag var gällande.

Rättsläget vad gäller sådana fördrags giltighet på Åland behandlades i samband med ärendet om ESK-konventionen. Bland annat utreddes frågeställningen av Ålandsdelegationen. Något tydligt juridiskt svar som både riket och lagtinget kunde hålla med om kunde inte hittas. Någon samsyn mellan riket och lagtinget kunde därför inte nås.

En skillnad mellan ADR och ESK-konventionen är dock att landstinget redan på 1980-talet stiftade åländska lagar med referens till ADR. Sådana referenser finns inte till ESK-konventionen. Omständigheten att landstinget år 1984 stiftade lag om ADR tyder på att man då utgick från att ADR hade satts i kraft på Åland.

Om lagtinget med hänvisning till tidigare lagstiftning om ADR anser att avtalet trädde i kraft på Åland enligt då lydande självstyrelselag, kan lagtinget utan vidare åtgärder ta ställning till ett bifall till M318. Om lagtinget istället bedömer att det inte entydigt kan slås fast att ADR trätt i kraft på Åland, kan lagtinget på eget initiativ ge bifall till ADR så som man gjorde med ESK-konventionen.

Eftersom ADR redan gäller på Åland enligt landskapslagstiftning och dessutom till följd av EU-direktiv, bör någon utredning om ADR:s lämplighet för Åland inte behövas i det här skedet.

Landskapsregeringen noterar att det multilaterala avtalet M299, som föregick det nu aktuella multilaterala avtalet M318, inte har tillsänts lagtinget för bifall trots att det sattes i kraft för bara några år sedan. Det innebär att motsvarande bestämmelser inte har varit i kraft på Åland tidigare.

Trots det ser landskapsregeringen inga hinder mot att M318 ska gälla på Åland, eftersom ADR förutsätter att en säkerhetsnivå som motsvarar ADR-bestämmelserna bibehålls när separata avtal under ADR ingås.

Landskapsregeringen konstaterar också att avtalet inte innehåller bestämmelser som står i strid med självstyrelselagen eller annan landskapslagstiftning. Ett bifall skulle alltså inte leda till lagstiftningsändringar.

Mot bakgrund av detta ser landskapsregeringen inget hinder mot att lagtinget ger bifall till att den förordning som avses i aktuell presidentframställning om M318 träder i kraft också på Åland till den del M318 innehåller bestämmelser inom landskapets behörighet.

Landskapsregeringen ser inte heller något hinder mot att lagtinget på eget initiativ ger sitt bifall till att förordningen om bringande i kraft av den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (FFS 289/1979) träder i kraft i landskapet till de delar överenskommelsen faller inom landskapets behörighet.

Mariehamn den 9 januari 2020

L a n t r å d

Veronica Thörnroos

Minister

Christian Wikström

№ 23.

(Finlands författningssamlings nr 289/79.)

Förordning

angående bringande i kraft av den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg.

Given i Helsingfors den 9 mars 1979.

På föredragning av ministern för utrikesärendena stadgas:

Den i Genève den 30 september 1957 ingångna överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR), i fråga om anslutning till vilken republikens president beslutat den 16 februari 1979 och beträffande vilken anslutningsinstrumentet deponerats hos Förenta Nationernas generalsekre-

terare den 28 februari 1979, träder jämte signaturprotokollet och övriga bilagor i kraft den 28 mars 1979 såsom därom avtalats.

Närmare föreskrifter och anvisningar om tillämpningen av överenskommelsen jämte bilagor utfärdas av trafikministeriet.

Helsingfors den 9 mars 1979.

Republikens President

URHO KEKKONEN

Minister för utrikesärendena *Paavo Väyrynen*

(Översättning)

EUROPEISK ÖVERENSKOMMELSE

om internationell transport av farligt gods på väg (ADR)

De fördragsslutande parterna, vilka eftersträvar att öka säkerheten vid internationell transport av farligt gods på väg, har överenskommit om följande:

Artikel 1

I denna överenskommelse förstås med:

a) "fordon" sådana motorfordon, sammansatta fordon, släpvagnar och påhängsvagnar som avses i artikel 4 i konventionen den 19 september 1949 rörande vägtrafik, med undantag för fordon som tillhör någon parts krigsmakt eller för vilka krigsmakten är ansvarig,

b) "farligt gods" de ämnen och föremål, vilka enligt bilagorna A och B ej får transporteras i internationell trafik på väg eller får transporteras sålunda endast på särskilda villkor,

c) "internationell transport" sådan transport som på minst två fördragsslutande parterns områden utföres med fordon som avses i punkt a ovan.

Artikel 2

1. Därest annat icke följer av bestämmelserna i artikel 4 stycke 3, får farligt gods som enligt bilaga A är uteslutet från transport ej godkännas för internationell transport.

2. Internationell transport av annat farligt gods är tillåten under förutsättning att följande villkor är uppfyllda, nämligen

a) de villkor som föreskrives i bilaga A för ifrågavarande gods, särskilt i vad avser förpackning och etikettering, samt

ACCORD EUROPÉEN

relatif au transport international des marchandises dangereuses par route (ADR)

Les Parties contractantes, Désireuses d'accroître la sécurité des transports internationaux par route, Sont convenues de ce qui suit:

Article premier

Aux fins du présent Accord, on entend:

a) Par "véhicules", les automobiles, les véhicules articulés, les remorques et les semi-remorques, tels qu'ils sont définis par l'article 4 de la Convention sur la circulation routière en date du 19 septembre 1949, à l'exception des véhicules qui appartiennent aux forces armées d'une Partie contractante ou se trouvent sous la responsabilité de ces forces armées;

b) Par "marchandises dangereuses", les matières et objets dont les annexes A et B interdisent le transport international par route ou ne l'autorisent que sous certaines conditions;

c) Par "transport international", tout transport effectué sur le territoire d'au moins deux Parties contractantes par des véhicules définis en a ci-dessus.

Article 2

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 de l'article 4, les marchandises dangereuses dont l'annexe A exclut le transport ne doivent pas faire l'objet d'un transport international.

2. Les transports internationaux des autres marchandises dangereuses sont autorisés, si sont remplies:

a) Les conditions qu'impose l'annexe A pour les marchandises en cause, notamment pour leur emballage et leur étiquetage, et

b) de villkor som föreskrives i bilaga B, särskilt i vad avser konstruktion och utrustning samt användning i trafiken av det fordon varmed godset transporteras, därest annat icke följer av bestämmelserna i artikel 4 stycke 2.

Artikel 3

Vid denna överenskommelse fogade bilagor utgör en integrerande del av överenskommelsen.

Artikel 4

1. Envar fördragsslutande part bibehåller sin rätt att av annat skäl än som avser säkerheten under transport reglera eller förbjuda införande av farligt gods på sitt område.

2. Fordon, som vid tiden för denna överenskommelses ikraftträdande är i bruk inom fördragsslutande parts område eller som där tagits i bruk inom två månader efter ikraftträdandet, får under tre år från ikraftträdandet användas för internationell transport av farligt gods, även om fordonet till sin konstruktion och utrustning icke i allt uppfyller de villkor som föreskrives i bilaga B för den ifrågavarande transporten. Denna tid kan emellertid förkortas genom särskilda föreskrifter i bilaga B.

3. De fördragsslutande parterna bibehåller sin rätt att genom särskilda bilaterala eller multilaterala fördrag överenskomma att sådant farligt gods, som enligt denna överenskommelse är uteslutet från internationell transport, på vissa villkor kan godkännas för dylik transport inom berörda parters områden eller att sådant farligt gods, som enligt denna överenskommelse kan godkännas för internationell transport endast på vissa villkor, inom sagda parters områden får transporteras på mindre stränga villkor än vad som föreskrives i bilagorna till denna överenskommelse. Sådana särskilda bilaterala eller multilaterala fördrag som avses i detta stycke skall tillställas Förenta Nationernas generalsekreterare och skall av denne delges de fördragsslutande parter som ej undertecknat sådana fördrag.

Artikel 5

Sådan transport på vilken denna överenskommelse äger tillämpning förblir underkastad

b) Les conditions qu'impose l'annexe B, notamment pour la construction, l'équipement et la circulation du véhicule transportant les marchandises en cause, sous réserve des prescriptions du paragraphe 2 de l'article 4.

Article 3

Les annexes du présent Accord font partie intégrante dudit Accord.

Article 4

1. Chaque Partie contractante conserve le droit de réglementer ou d'interdire pour des raisons autres que la sécurité en cours de route l'entrée sur son territoire de marchandises dangereuses.

2. Les véhicules qui étaient en service sur le territoire d'une Partie contractante lors de l'entrée en vigueur du présent Accord ou qui y ont été mis en service dans les deux mois après cette entrée en vigueur pourront, pendant un délai de trois ans à dater de cette entrée en vigueur, effectuer un transport international de marchandises dangereuses même si leur construction et leur équipement ne satisfont pas entièrement aux conditions imposées par l'annexe B pour le transport en cause. Des clauses spéciales de l'annexe B peuvent, toutefois, réduire ce délai.

3. Les Parties contractantes conservent le droit de convenir, par accords particuliers bilatéraux ou multilatéraux, que certaines des marchandises dangereuses dont le présent Accord interdit tout transport international pourront, sous certaines conditions, faire l'objet de transports internationaux sur leurs territoires ou que des marchandises dangereuses dont le présent Accord n'autorise le transport international qu'à des conditions déterminées pourront faire l'objet, sur leurs territoires, de transports internationaux à des conditions moins rigoureuses que celles imposées par les annexes du présent Accord. Les accords particuliers, bilatéraux ou multilatéraux, visés par le présent paragraphe, seront communiqués au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies qui les communiquera aux Parties contractantes non signataires de ces accords.

Article 5

Les transports auxquels s'applique le présent Accord restent soumis aux prescriptions

de nationella och internationella föreskrifter vilka allmänt gäller för vägtrafik, internationella vägtransporter eller internationellt handelsutbyte.

Artikel 6

1. Stat som är medlem av Ekonomiska kommissionen för Europa och stat som deltar i kommissionens arbete i rådgivande egenskap enligt stycke 8 i direktiven för kommissionen kan bli fördragsslutande part i denna överenskommelse

- a) genom att underteckna den,
- b) genom att ratificera den efter att ha undertecknat den med förbehåll för ratifikation,
- c) genom att ansluta sig till den.

2. Stat, som enligt stycke II i direktiven för Ekonomiska kommissionen för Europa får delta i vissa av kommissionens verksamheter, kan bli fördragsslutande part i denna överenskommelse genom att ansluta sig till den efter dess ikraftträdande.

3. Denna överenskommelse är öppen för undertecknande till den 15 december 1957. Efter denna dag är överenskommelsen öppen för anslutning.

4. Ratifikation eller anslutning sker genom att instrument därom deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

Artikel 7

1. Denna överenskommelse träder i kraft en månad efter den dag då antalet i artikel 6 stycke 1 avsedda stater, vilka undertecknat överenskommelsen utan förbehåll för ratifikation eller deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument, uppgår till fem. Bilagorna skall dock icke gälla förrän sex månader efter ikraftträdandet av själva överenskommelsen.

2. För stat, som ratificerar eller ansluter sig till denna överenskommelse efter det att fem i artikel 6 stycke 1 avsedda stater undertecknat den utan förbehåll för ratifikation eller deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument, träder överenskommelsen i kraft en månad efter depositionen av den statens ratifikations- eller anslutningsinstrument, och bilagorna till överenskommelsen skall för sagda stat tillämpas från samma tidpunkt, om de då redan trätt i kraft, eller i motsatt fall från den dag

nationales ou internationales concernant, de façon générale, la circulation routière, les transports routiers internationaux ou les échanges internationaux de marchandises.

Article 6

1. Les pays membres de la Commission économique pour l'Europe et les pays admis à la Commission à titre consultatif conformément au paragraphe 8 du mandat de cette Commission peuvent devenir Parties contractantes au présent Accord:

- a) En le signant;
- b) En le ratifiant après l'avoir signé sous réserve de ratification;
- c) En y adhérant.

2. Les pays susceptibles de participer à certains travaux de la Commission économique pour l'Europe en application du paragraphe 11 du mandat de cette Commission peuvent devenir Parties contractantes au présent Accord en y adhérant après son entrée en vigueur.

3. L'Accord sera ouvert à la signature jusqu'au 15 décembre 1957. Après cette date, il sera ouvert à l'adhésion.

4. La ratification ou l'adhésion sera effectuée par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 7

1. Le présent Accord entrera en vigueur un mois après la date à laquelle le nombre des pays mentionnés au paragraphe 1 de l'article 6 qui l'auront signé sans réserve de ratification ou auront déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion aura été porté à cinq. Toutefois, ses annexes ne s'appliqueront que six mois après l'entrée en vigueur de l'Accord lui-même.

2. Pour chaque pays qui ratifiera le présent Accord ou y adhérera après que cinq des pays mentionnés au paragraphe 1 de l'article 6 l'auront signé sans réserve de ratification ou auront déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion, le présent Accord entrera en vigueur un mois après le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion dudit pays, et ses annexes seront appliquées pour ce pays, soit à la même date, si elles sont déjà en vigueur à ce moment, soit, à

då de blir tillämpliga enligt bestämmelserna i stycke 1 i denna artikel.

Artikel 8

1. Fördragsslutande part kan uppsäga denna överenskommelse genom meddelande till Förenta Nationernas generalsekreterare.

2. Uppsägningen blir gällande tolv månader efter den dag då generalsekreteraren mottagit meddelande härom.

Artikel 9

1. Denna överenskommelse upphör att gälla, om efter dess ikraftträdande antalet fördragsslutande parter under tolv månader i följd understiger fem.

2. Såvida ett världsomfattande fördrag skulle komma att slutas innefattande reglering av transport av farligt gods, skall därigenom varje bestämmelse som i denna överenskommelse strider mot någon bestämmelse i ett sådant fördrag, från dagen för detta fördrags ikraftträdande, upphöra att gälla och ersättas med tillämplig bestämmelse i detta senare fördrag i förhållandet mellan de parter i denna överenskommelse, vilka tillika blivit parter i det världsomfattande fördraget.

Artikel 10

1. Varje stat kan vid undertecknande av denna överenskommelse utan förbehåll för ratifikation eller vid deposition av sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument eller ock när som helst därefter genom meddelande till Förenta Nationernas generalsekreterare förklara, att överenskommelsen skall tillämpas inom alla de områden för vilkas internationella förbindelser den staten ansvarar eller inom visst sådant område. Överenskommelsen och dess bilagor skall tillämpas för det eller de områden, som angivits i underrättelsen, en månad efter det att generalsekreteraren mottagit meddelandet.

2. Stat, som enligt stycke 1 i denna artikel avgivit förklaring, varigenom överenskommelsen utsträcks att gälla område för vars internationella förbindelser den staten ansvarar, kan på sätt som föreskrives i artikel 8 uppsäga överenskommelsen såvitt angår detta område.

défaut, à la date à laquelle elles seront appliquées en vertu des dispositions du paragraphe 1 du présent article.

Article 8

1. Chaque Partie contractante pourra dénoncer le présent Accord par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet douze mois après la date à laquelle le Secrétaire général en aura reçu notification.

Article 9

1. Le présent Accord cessera de produire ses effets si, après son entrée en vigueur, le nombre des Parties contractantes est inférieur à cinq pendant douze mois consécutifs.

2. Dans le cas où un accord mondial portant réglementation du transport des marchandises dangereuses viendrait à être conclu, toute disposition du présent Accord qui serait en contradiction avec l'une quelconque des dispositions de cet accord mondial serait, dans les rapports entre les Parties au présent Accord devenues Parties à l'accord mondial, et à dater du jour de l'entrée en vigueur de celui-ci, automatiquement abolie et remplacée *ipso facto* par la disposition y relative de l'accord mondial.

Article 10

1. Tout pays pourra, lorsqu'il signera le présent Accord sans réserve de ratification ou lors du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion ou à tout moment ultérieur, déclarer, par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, que le présent Accord sera applicable à tout ou partie des territoires qu'il représente sur le plan international. L'Accord et ses annexes seront applicables au territoire ou aux territoires mentionnés dans la notification un mois après la réception de cette notification par le Secrétaire général.

2. Tout pays qui aura fait, conformément au paragraphe 1 du présent article, une déclaration ayant pour effet de rendre le présent Accord applicable à un territoire qu'il représente sur le plan international pourra, conformément à l'article 8, dénoncer l'Accord en ce qui concerne ledit territoire.

Artikel 11

1. Tvist mellan två eller flera fördragsslutande parter rörande tolkning eller tillämpning av denna överenskommelse skall så långt möjligt lösas genom förhandlingar mellan de tvistande parterna.

2. Tvist som ej bilägges genom förhandling skall underkastas skiljedomsförfarande, ifall någon av de tvistande fördragsslutande parterna begär det, och skall då hänskjutas till en eller flera skiljemän, som de tvistande parterna gemensamt utser. Har de tvistande parterna inte inom tre månader från dagen för begäran om skiljedomsförfarande kunnat enas om valet av en eller flera skiljemän, äger envar av parterna att hos Förenta Nationernas generalsekreterare hemställa om utseende av en enda skiljeman, till vilken tvisten skall hänskjutas för avgörande.

3. Skiljedom som meddelats av skiljeman eller skiljemän utsedda enligt stycke 2 i denna artikel är bindande för de tvistande fördragsslutande parterna.

Artikel 12

1. Fördragsslutande part kan vid undertecknande eller ratifikation av denna överenskommelse eller vid anslutning till den förklara, att den ej anser sig bunden av artikel 11. I förhållande till fördragsslutande part som gjort dylikt förbehåll är övriga fördragsslutande parter ej bundna av artikel 11.

2. Fördragsslutande part som gjort förbehåll enligt stycke 1 i denna artikel får när som helst återtaga förbehållet genom meddelande till Förenta Nationernas generalsekreterare.

Artikel 13

1. Sedan denna överenskommelse varit i kraft i tre år får fördragsslutande part genom meddelande till Förenta Nationernas generalsekreterare begära att en konferens sammankallas för revision av överenskommelsen. Generalsekreteraren skall underrätta samtliga fördragsslutande parter om denna begäran och sammankalla en revisionskonferens, förutsatt att inom fyra månader från dagen för underrättelsen från honom minst en fjärdedel av de fördragsslutande parterna meddelar honom att de samtycker till denna begäran.

Article 11

1. Tout différend entre deux ou plusieurs Parties contractantes touchant l'interprétation ou l'application du présent Accord sera, autant que possible, réglé par voie de négociation entre les Parties en litige.

2. Tout différend qui n'aura pas été réglé par voie de négociation sera soumis à l'arbitrage si l'une quelconque des Parties contractantes en litige le demande et sera, en conséquence, renvoyé à un ou plusieurs arbitres choisis d'un commun accord par les Parties en litige. Si, dans les trois mois à dater de la demande d'arbitrage, les Parties en litige n'arrivent pas à s'entendre sur le choix d'un arbitre ou des arbitres, l'une quelconque de ces Parties pourra demander au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de désigner un arbitre unique devant lequel le différend sera renvoyé pour décision.

3. La sentence de l'arbitre ou des arbitres désignés conformément au paragraphe 2 du présent article sera obligatoire pour les Parties contractantes en litige.

Article 12

1. Chaque Partie contractante pourra, au moment où elle signera ou ratifiera le présent Accord ou y adhèrera, déclarer qu'elle ne se considère pas liée par l'article 11. Les autres Parties contractantes ne seront pas liées par l'article 11 envers toute Partie contractante qui aura formulé une telle réserve.

2. Toute Partie contractante qui aura formulé une réserve conformément au paragraphe 1 du présent article pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 13

1. Après que le présent Accord aura été en vigueur pendant trois ans, toute Partie contractante pourra, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, demander la convocation d'une conférence à l'effet de reviser le texte de l'Accord. Le Secrétaire général notifiera cette demande à toutes les Parties contractantes et convoquera une conférence de revision si, dans un délai de quatre mois à dater de la notification adressée par lui, le quart au moins des Parties contractantes lui signifient leur assentiment à cette demande.

2. Sammankallas en konferens enligt stycke 1 i denna artikel, skall generalsekreteraren underrätta samtliga fördragsslutande parter där- om och anmoda dem att inom tre månader framlägga de förslag som de önskar att konfe- rensen skall behandla. Generalsekreteraren skall senast tre månader före konferensens bör- jan tillställa samtliga fördragsslutande parter den preliminära dagordningen för konferensen samt texten till sådana förslag.

3. Generalsekreteraren skall till konferens, som sammankallas enligt denna artikel, inbjuda samtliga de stater som avses i artikel 6 stycke 1 ävensom de stater vilka blivit fördragsslutan- de parter enligt artikel 6 stycke 2.

Artikel 14

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 rörande revisionsförfarandet får fördrags- slutande part föreslå en eller flera ändringar i bilagorna till denna överenskommelse. Texten till sådant ändringsförslag skall därvid tillställas Förenta Nationernas generalsekreterare. I syfte att åvägabringa överensstämmelse mellan bi- lagorna till denna överenskommelse och övriga internationella fördrag rörande transport av far- ligt gods kan även generalsekreteraren föreslå ändringar i dessa bilagor.

2. Generalsekreteraren skall delge samtliga fördragsslutande parter de ändringsförslag som framlagts i enlighet med stycke 1 i denna ar- tikel och skall därom jämväl underrätta övriga i artikel 6 stycke 1 avsedda stater.

3. Förslag om ändring i bilagorna skall an- ses antaget, om ej inom tre månader från den dag, då förslaget blev av generalsekreteraren utsänt, minst en tredjedel av de fördragsslutan- de parterna — eller fem av dem, om en tredje- del överstiger detta antal — skriftligen under- rättat generalsekreteraren om att de motsätter sig den föreslagna ändringen. Är ändringen att anse såsom antagen, träder den i kraft för samt- liga fördragsslutande parter antingen vid ut- gången av en ytterligare tremånadersperiod eller — i det fall att liknande ändringar vid- tagits eller med sannolikhet kommer att vid- tagas i de övriga internationella fördrag vilka avses i stycke 1 i denna artikel — vid ut- gången av en tid som generalsekreteraren

2. Si une conférence est convoquée con- formément au paragraphe 1 du présent ar- ticle, le Secrétaire général en avisera toutes les Parties contractantes et les invitera à présenter, dans un délai de trois mois, les propositions qu'elles souhaiteraient voir exa- miner par la conférence. Le Secrétaire général communiquera à toutes les Parties contractan- tes l'ordre du jour provisoire de la conférence, ainsi que le texte de ces propositions, trois mois au moins avant la date d'ouverture de la conférence.

3. Le Secrétaire général invitera à toute conférence convoquée conformément au pré- sent article tous les pays visés au paragraphe 1 de l'article 6, ainsi que les pays devenus Parties contractantes en application du para- graphe 2 de l'article 6.

Article 14

1. Indépendamment de la procédure de revision prévue à l'article 13, toute Partie contractante pourra proposer un ou plusieurs amendements aux annexes du présent Accord. A cet effet, elle en transmettra le texte au Secrétaire général de l'Organisation des Na- tions Unies. Pour obtenir le concordance de ces annexes avec les autres accords inter- nationaux relatifs au transport des marchan- dises dangereuses, le Secrétaire général pourra également proposer des amendements aux annexes du présent Accord.

2. Le Secrétaire général communiquera à toutes les Parties contractantes et portera à la connaissance des autres pays visés au paragraphe 1 de l'article 6 toute proposition faite conformément au paragraphe 1 du pré- sent article.

3. Tout projet d'amendement aux annexes sera réputé accepté à moins que, dans le délai de trois mois à compter de la date à laquelle le Secrétaire général l'a transmis, le tiers au moins des Parties contractantes, ou cinq d'entre elles si le tiers est supérieur à ce chiffre, n'aient notifié par écrit au Secrétaire général leur opposition à l'amendement pro- posé. Si l'amendement est réputé accepté, il entrera en vigueur pour toutes les Parties contractantes soit à l'expiration d'un nouveau délai de trois mois, soit, au cas où des amendements analogues ont été apportés ou seront vraisemblablement apportés aux autres accords internationaux visés au paragraphe 1 du présent article, à l'expiration d'un délai

bestämmer på sådant sätt att ändringen, om möjligt, kan träda i kraft samtidigt med de ändringar som vidtagits eller med sannolikhet kommer att vidtagas i de övriga fördragen, dock så att denna tid ej får vara kortare än en månad.

4. Generalsekreteraren skall snarast möjligt underrätta samtliga fördragsslutande parter och samtliga de stater som avses i artikel 6 stycke 1 om varje invändning mot en föreslagen ändring som han mottagit från en fördragsslutande part.

5. Är förslag till ändring i bilagorna ej att anse som antaget men har minst en fördragsslutande part utöver den som ställt förslaget skriftligen hos generalsekreteraren tillkännagivit sin anslutning till detta, skall generalsekreteraren kalla samtliga fördragsslutande parter och samtliga de stater som avses i artikel 6 stycke 1 till möte inom en tid av tre månader räknat från utgången av den tremånadersperiod som föreskrives i stycke 3 i denna artikel för tillkännagivande av invändning mot ändringen. Generalsekreteraren kan till mötet inbjuda även företrädare för

a) statliga internationella organisationer inom transportområdet,

b) icke-statliga internationella organisationer, vilkas verksamhet har omedelbar anknytning till transport av farligt gods på de fördragsslutande parternas områden.

6. Ändring, som vid möte vartill kallelse skett enligt stycke 5 i denna artikel antagits av mer än hälften av hela antalet fördragsslutande parter, träder i kraft för samtliga fördragsslutande parter enligt de regler som vid mötet beslutats av majoriteten av de deltagande fördragsslutande parterna.

Artikel 15

Utöver de underrättelser som avses i artiklarna 13 och 14 skall Förenta Nationernas generalsekreterare lämna de stater som avses i artikel 6 stycke 1 samt de stater som blivit fördragsslutande parter enligt artikel 6 stycke 2 underrättelse om

a) undertecknande, ratifikationer och anslutningar enligt artikel 6,

qui sera fixé par le Secrétaire général de façon à permettre dans toute la mesure du possible l'entrée en vigueur simultanée de l'amendement et de ceux qui ont été ou seront vraisemblablement apportés é ces autres accords; le délai ne pourra, toutefois, être inférieur à un mois.

4. Le Secrétaire général communiquera le plus tôt possible à toutes les Parties contractantes et à tous les pays visés au paragraphe 1 de l'article 6 toute objection reçue des Parties contractantes contre un amendement proposé.

5. Si le projet d'amendement aux annexes n'est pas réputé accepté, mais si au moins une Partie contractante autre que celle qui l'a proposé a notifié par écrit au Secrétaire général son accord sur le projet, une réunion de toutes les Parties contractantes et de tous les pays visés au paragraphe 1 de l'article 6 sera convoquée par le Secrétaire général dans un délai de trois mois à compter de l'expiration du délai de trois mois prévu par le paragraphe 3 du présent article pour s'opposer à l'amendement. Le Secrétaire général peut inviter également à cette réunion des représentants:

a) Des organisations internationales gouvernementales ayant compétence en matière de transport;

b) Des organisations internationales non gouvernementales dont les activités sont liées directement aux transports de marchandises dangereuses sur les territoires des Parties contractantes.

6. Tout amendement adopté par plus de la moitié du nombre total des Parties contractantes à une réunion convoquée conformément au paragraphe 5 du présent article entrera en vigueur pour toutes les Parties contractantes conformément aux modalités décidées lors de ladite réunion par la majorité des Parties contractantes prenant part à la réunion.

Article 15

Outre les notifications prévues aux articles 13 et 14, le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera aux pays visés au paragraphe 1 de l'article 6, ainsi qu'aux pays devenus Parties contractantes en application du paragraphe 2 de l'article 6:

a) Les signatures, ratifications et adhésions conformément à l'article 6;

b) tidpunkter då denna överenskommelse och bilagorna till densamma träder i kraft enligt artikel 7,

c) uppsägningar enligt artikel 8,

d) överenskommelsens upphörande enligt artikel 9,

e) meddelanden och uppsägningar som mottagits enligt artikel 10,

f) förklaringar och meddelanden som mottagits enligt artikel 12 styckena 1 och 2,

g) antagande och dag för ikraftträdande av ändringar enligt artikel 14 styckena 3 och 6.

b) Les dates auxquelles le présent Accord et ses annexes entreront en vigueur conformément à l'article 7;

c) Les dénonciations conformément à l'article 8;

d) L'abrogation de l'Accord conformément à l'article 9;

e) Les notifications et dénonciations reçues conformément à l'article 10;

f) Les déclarations et notifications reçues conformément aux paragraphes 1 et 2 de l'article 12;

g) L'acceptation et la date d'entrée en vigueur des amendements conformément aux paragraphes 3 et 6 de l'article 14.

Artikel 16

1. Signaturprotokollet till denna överenskommelse äger samma verkan och giltighet som själva överenskommelsen, av vilken det skall anses utgöra en integrerande del.

2. Annat förbehåll mot denna överenskommelse än sådant som intagits i signaturprotokollet och sådant som gjorts enligt artikel 12 är ej tillåtet.

Article 16

1. Le Protocole de signature du présent Accord aura les mêmes force, valeur et durée que l'Accord lui-même dont il sera considéré comme faisant partie intégrante.

2. Aucune réserve au présent Accord n'est admise en dehors de celles inscrites au Protocole de signature et de celles formulées conformément à l'article 12.

Artikel 17

Efter den 15 december 1957 skall original-exemplaret av denna överenskommelse deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare, som skall överlämna bestyrkta avskrifter därav till envar av de i artikel 6 stycke 1 avsedda staterna.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Genève den 30 september 1957 i ett enda exemplar på engelska och franska språken vad själva överenskommelsen beträffar och på franska språket vad bilagorna beträffar, varvid de båda texterna till själva överenskommelsen äger lika vitsord.

Förenta Nationernas generalsekreterare anmodas att verkställa översättning av bilagorna till engelska språket samt att foga denna översättning till de bestyrkta avskrifter som avses i artikel 17.

Article 17

Après le 15 décembre 1957, l'original du présent Accord sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies qui en transmettra des copies certifiées conformes à chacun des pays visés au paragraphe 1 de l'article 6.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Accord.

Fait à Genève, le trente septembre mil neuf cent cinquante-sept, en un seul exemplaire, en langues anglaise et française pour le texte de l'Accord proprement dit et en langue française pour les annexes, les deux textes faisant également foi pour l'Accord proprement dit.

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies est invité à établir une traduction des annexes en langue anglaise faisant autorité et à joindre cette traduction aux copies certifiées conformes visées à l'article 17.

(Underskrifter)

(Signatures)

(Översättning)

SIGNATURPROTOKOLL

till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR)

Vid undertecknandet av den europeiska överenskommelsen om transport av farligt gods på väg har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade,

1. med beaktande av att de villkor som gäller för transport av farligt gods till sjöss till eller från Förenade Konungariket i grundläggande hänseenden avviker från dem som föreskrives i bilaga A till ADR ävensom av omöjligheten att inom en nära framtid bringa förstnämnda villkor i överensstämmelse med de senare, och

med hänsyn till Förenade Konungarikets åtagande att såsom ändring av bilaga A framlägga ett särskilt bihang innefattande speciella bestämmelser rörande transport av farligt gods i kombinerad väg- och sjötransport mellan kontinenten och Förenade Konungariket,

överenskommit att, intill dess detta särskilda bihang träder i kraft, farligt gods på vars transport till eller från Förenade Konungariket ADR äger tillämpning skall uppfylla såväl föreskrifterna i bilaga A till ADR som de föreskrifter vilka inom Förenade Konungariket gäller i fråga om transport av farligt gods till sjöss.

2. tagit kännedom om en förklaring av Frankrikes representant, enligt vilken Frankrike, oavsett bestämmelserna i artikel 4 stycke 2, förbehåller sig rätten att vägra tillåta att fordon, som är i trafik på annan fördragsslutande parts område vid vilken tidpunkt de än tagits i bruk, användes för transport av farligt gods på franskt område, med mindre fordonen uppfyller antingen de villkor som föreskrives i bilaga B för dylik transport eller de villkor som

PROTOCOLE DE SIGNATURE

de l'Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route (ADR)

Au moment de signer l'Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route (ADR), les soussignés, dûment autorisés,

1. Considérant que les conditions de transport des marchandises dangereuses par mer à destination ou en provenance du Royaume-Uni diffèrent essentiellement de celles qui sont prescrites par l'annexe A de l'ADR et qu'il est impossible de les modifier dans un proche avenir pour les rendre conformes à celles-ci,

Tenant compte de ce que le Royaume-Uni s'est engagé à soumettre, à titre d'amendement à l'annexe A, un appendice spécial de ladite annexe A qui contiendra les dispositions spéciales applicables aux transports route-mer des marchandises dangereuses entre le continent et le Royaume-Uni.

Décident que, jusqu'à l'entrée en vigueur de cet appendice spécial, les marchandises dangereuses qui seront transportées sous le régime de l'ADR à destination ou en provenance du Royaume-Uni devront satisfaire aux dispositions de l'annexe A de l'ADR et, en outre, aux prescriptions du Royaume-Uni en ce qui concerne le transport par mer des marchandises dangereuses;

2. Prennent note d'une déclaration du représentant de la France selon laquelle le Gouvernement de la République française se réserve, par dérogation au paragraphe 2 de l'article 4, le droit de n'autoriser les véhicules en service sur le territoire d'une autre Partie contractante, quelle que soit le date de leur mise en service, à effectuer des transports de marchandises dangereuses sur le territoire français que si ces véhicules répondent soit aux

finns stadgade i gällande franska föreskrifter rörande transport av farligt gods på väg,

3. rekommenderat att förslag till ändringar i förevarande överenskommelse eller dess bilagor så långt möjligt blir föremål för förberedande överläggningar vid möte med experter från de fördragsslutande parterna och om nödvändigt från de övriga stater som avses i artikel 6 stycke 1 ävensom de internationella organisationer som avses i artikel 14 stycke 5 i överenskommelsen, innan förslagen framlägges i den ordning som föreskrives i artikel 14 stycke 1 eller artikel 13 stycke 2.

conditions imposées pour ces transports par l'annexe B, soit aux conditions imposées pour le transport des marchandises en cause par la réglementation française pour le transport par route des marchandises dangereuses;

3. Recommandent que, dans toute la mesure du possible, avant d'être présentées conformément au paragraphe 1 de l'article 14 ou au paragraphe 2 de l'article 13, les propositions d'amendement au présent Accord ou à ses annexes fassent l'objet d'une discussion préalable au sein de réunions d'experts des Parties contractantes et, si nécessaire, des autres pays visés au paragraphe 1 de l'article 6 de l'Accord, ainsi que des organisations internationales visées au paragraphe 5 de l'Article 14 de l'Accord.

RE
ort inter-
par route

één rela-
chandises
assignés,

de trans-
ir mer à
ume-Uni
sont pre-
qu'il est
che ave-
s-ci,

ume-Uni
ndement
le ladite
ons spé-
mer des
tinent et

ueur de
danger-
régime
ance du
ositions
re, aux
qui con-
handises

du re-
le Gou-
se ré-
2 de
éhicules
Partie
de leur
orts de
re fran-
oit aux

(Underskrifter)

(Signatures)

(Bilagorna jämte ändringar till överenskommelsen finns till påseende och att tillgå i trafikministeriet.)